

Jazmína slabo prikývla, obrátila sa a začala kráčať cez rozhojdaný most tak prirodzene, ako by to bol konár stromu v Lesoch hrôzovlády.

„Ty si prehovoril, preto je ďalšia otázka pre teba,“ otočil sa obor so zlatými očami k Bardovi. „Tak teda: žobrák to má a vlastne nemá, boháč to nepotrebuje a vlastne to mať nemôže. Čo je to?“

Chvíľu bolo ticho. Barda premýšľal a potom si spomenul, že podobnú otázku už kedysi počul. Odpoveď znela – nič. Žobrák nemá nič, ale zároveň to, čo má, je nič. A boháč nič nepotrebuje, ale tiež nemôže NIČ mať – keby jeho majetok bol nič, nemohol by byť boháčom.

„Nič,“ odpovedal teda pokojne.

„Správne,“ prikývol obor. „Môžeš ísť.“

A ustúpil bokom.

„Chcem počkať, kým môj priateľ neodpovie na svoju otázku,“ povedal Barda a ani sa nepohol. „Potom prejdeme cez most spolu.“

„To nie je dovolené,“ odmietol obor jeho návrh. Mohutné svaly na ramenách sa mu napli, keď zovrel zahnutý meč.

„Chod, Barda,“ zašepkal Lief. Na chrbte cítil mrazenie, ale bol si istý, že hádanku uhádne, aj keby bola aká ťažká. Jazmína s Bardom to tiež zvládli a on sa toho za svoj život naučil oveľa viac než oni dvaja spolu.

Barda sa zamračil, ale už sa viac nehádal. Lief ho sledoval, ako vstúpil na most, pevne sa pridržiaval povrazového zábradlia a pomaly kráčal na druhú stranu.

Laná pod jeho váhou vŕzgali. Obrovské vtáky sa vznášali vo vetre okolo neho. Hlboko pod ním sa trblietala úzka rieka, ktorá sa medzi vysokými útesmi vlnila ako had. Barda sa však radšej dolu nepozeral.

„Tu je moja tretia hádanka,“ zachrčal zlatooký obor, keď znovu zaujal svoje miesto. „Je dlhá, preto ti ju poviem dvakrát, aby to bolo spravodlivé. Dobre počúvaj.“

Lief pozorne počúval obra, ktorý začal recitovať riekanku:

Svoju najmilšiu pochúťku
keď prehľta Thegan slastne,
je okolo nej veľká rodina,
všetky jej deti vlastné:
Hot, Tot, Jin, Jod,
Fí, Flai, Zan, Zod,
Pik, Snik, Lun, Lod,
aj strašný Ichabod.
Každý z nich má ropuchu v hrsti,
tú dva červy hladia proti srsti.
A navyac:
Na každom tom červovi
párik blích si hoví,
koľko je tam tvorov živých –
prežije ten, kto to vie.

Lief sa skoro rozosmial od úľavy. Koľko nekonečných hodín strávil takýmto počítaním pod pozorným dohľadom svojej mamy! Toto bude pre neho hračka!